

Nr 171.

Av herr **Stendahl**, om ändring i vissa avseenden av lagen den 14 juni 1918 om fattigvården.

De senaste årens erfarenheter hava givit vid handen, att ett rationellt hjälp-arbete beträffande de arbetslösa försvårats på grund av den dualism och oklarhet, som råder i fråga om bestämmelserna om arbetslöshetshjälp och gällande fattigvårdslags stadganden. Då såväl klara gränslinjer mellan dessa båda hjälpformer som kompletterande bestämmelser i fattigvårdslagen och gällande författningar om arbetslöshetshjälp äro i hög grad önskvärda, får jag vördsam samt hemställa,

att riksdagen för sin del ville besluta,

att lagen om fattigvården av den 14 juni 1918 måtte så förändras

att understöd icke beviljas arbetsföra arbetslösa med mindre deras villighet att genom eget arbete bidra till sin och de sinas försörjning blivit i tillfyllestgörande grad ådagalagd,

att fattigvårdssamhälle åläggas vidtaga anstalter för och verkställa dylik prövning av arbetsvilligheten och

att det otvetydigt framgår att fattigvård till arbetsföra personer, med undantag av sådan som lämnas efter beslut enligt § 37 mom. 2 fattigvårdslagen, icke må meddelas utan återbetalningsskyldighet;

att statlig och kommunal arbetslöshetshjälp icke må lämnas till personer, som för egen del åtnjuta understöd av fattigvården,

att under förutsättning av bifall till ovanstående förslag handläggningen av ärenden rörande kontantunderstöd till arbetslösa lägges under fattigvården, samt

att utredning verkställas i vad mån staten kan vidtaga åtgärder för ett underlättande av kommunernas uppgifter i ovanberörda avseenden.

Stockholm den 20 januari 1928.

Sten Stendahl.

